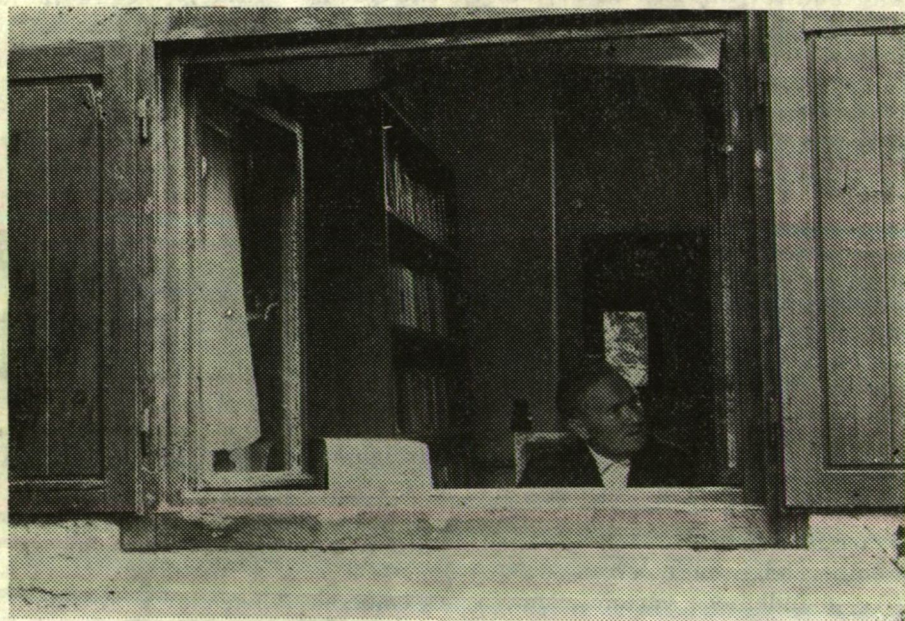

Riadt idegeim a középkor kínzószerszámaival is összebarátkoztak. Husz János máglyájára én is oda állok, ha azon — mint ő — vallhatok, s győzhetek. De épp a győzelem volt kétes. Az ideg az, ami nem győzi a megtörés tökéletesedett módszereit. Megtagadván a csábító sűgőkat — nem akartam a fölém került hóhérok megafonja lenni. Ezért halok meg így — forma szerint: önként — valójában: az önkéntes halál borzadását is legyőzve, hogy ami a legjobb volt bennem, győztes maradhasson.

Te hallgatsz — s én, szétozló lélek: nem érzem felmentéted, csak részvétet. Nagyon nehéz embernek lenni. S nekem nehezebb volt, mint akárcinek.

SAJKODI HÁZÁBAN